

24.5. 2026, neděle svatodušní

Introit: Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. ² Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli. ³ A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; ⁴ všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat... (Sk 2,1-6)

Píseň: 570 *Otče náš, milý Pane*

Modlitba:

Pane Bože,

děkujeme za dnešek, za svatodušní neděli. Děkujeme, že tady můžeme být, zastavit se, přemýšlet, zpívat. Děkujeme za lidi kolem nás. Děkujeme za společenství sboru, církve. Věříme, že církev není náš lidský projekt, ale (aspoň trochu) tvoje dílo. Nejsme s vírou osamělí, můžeme ji sdílet, společně hledat orientaci, porozumění tobě i dění ve světě.

Prosíme, působ svým Duchem. Oživuj, proměňuj, ukazuj smysl, dávej radost.

Prosíme, působ svým Duchem v našem sboru. Prosíme, ať jsme otevření a srozumitelní i pro lidi, kteří o tobě moc nevědí. Amen.

Čtení: Lk 11,5-13

Píseň: 585 *Přijď již, přijď*

Text: 1K 12,4-27

Kázání

Nedávno jsem byla svědkem vášnivé diskuse o větrných elektrárnách, zda ano, či ne. Vzpomněla jsem si na to, když jsem přemýšlela nad větou z Janova evangelia: *Vítr vane kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.* (Jan 3,8 - říká Ježíš Nikodémovi). Neuchopitelný vítr si vane, kam chce...

Nechci mluvit o tom, zda a jak moc využívat obnovitelné zdroje elektřiny. Ale líbí se mi obraz větrné elektrárny jako něčeho, co se nastavuje působení vlivu zvenčí - větru. Vítr nevyrobím ani neovlivním jeho směr. Mohu se mu ale přiměřeně nastavit. A když zůstanu u obrazu větrníku: vyrobenou elektřinu nemá větrník pro sebe, ale sdílí ji, posílá dál - ať už do jedné budovy nebo do celé sítě. Od větrné elektrárny si půjčím dvě přirovnání: nastavit se působení větru a vzniklou sílu sdílet s dalšími.

1. Narozeniny

Svatodušní svátky jsou narozeniny církve. Kdy se církev narodila?

Učedníci jsou od Velikonoc stále spolu, modlí se, navzájem se povzbuzují, vzpomínají, přemýšlejí, co bude dál... asi mají taky strach, obavy... 40 dní po Velikonocích zažili poslední setkání se zmrtvýchvstalým Ježíšem. Pak od nich byl Ježíš vzat vzhůru, do nebe, oblak jim ho zastřel. Ježíše už nevidí a neuvidí. Čekají, co bude dál.

Co bude dál, Pane Bože? Ptáme se... Učedníci se nastavují novému, otevírají se budoucímu. Symbol svatodušní neděle: nastavené dlaně, hlava vzhůru - jako když se vztyčí větrná elektrárna - přijde vítr a způsobí pohyb? Jaký to bude pohyb? K čemu? Jsme schopni, ochotni se otevírat působení Božího ducha - s tím, že to, co přijde, nemáme v ruce?

Padesátý den po Velikonocích se slaví židovské svátky týdnů - šavuot - děkuje se za první úrodu a vděčně se také připomíná dar Tóry. Jeruzalém je na svátky plný poutníků z různých krajín, setkávají se lidé různých národností, různého jazyka. Najednou se strhne hukot z nebe jako když se žene prudký víchr, a naplní celý dům, kde jsou učedníci shromážděni. Nad hlavami se jim objeví jakoby ohnivé jazyky, na každém z nich spočine jeden. (Sk 2)

Učedníci začnou mluvit. Jdou mezi lidi a mluví o Ježíšovi. Mnoho lidí jejich slova zasáhnou. Nejdřív se diví tomu, že rozumí jazyku jako takovému - vždyť jsou to cizinci z různých zemí - ale pak se stane další a větší div - lidé porozumí i obsahu, jsou osloveni, dotčeni. Už to není

jen řeč o historickém (člověku) Ježíši, ale o Pánu Ježíši, který je důležitý pro každého člověka osobně.

To je ono dílo Ducha svatého. Přeložit text do cizího jazyka dokáže kdekdo, i počítač. Ale to, že mi nějaká slova mění život, je něco jiného.

Lidé, kterým ta slova mění život, vytvoří církev. Potřebují být spolu, sdílet se. Proto jsou svatodušní svátky narozeniny církve.

2. Dary.

Četli jsme z Lk evangelia o vyslyšení proseb. Buďte vytrvalí a zároveň otevření. Čtení končilo slovy, že *Bůh dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí*. Je zajímavé, že text o vyslyšení proseb - člověk by mohl myslet konkrétních proseb za konkrétní věci - končí větou o daru Ducha svatého.

Ale... co když jsem se modlila o něco jiného - posilu, uzdravení, pomoc, smíření, mír... - je dar Ducha svatého odpovědí na moji konkrétní modlitbu? Upokojí Duch svatý mou potřebu?

Apoštol Pavel píše do sboru v Korintu o různosti darů Ducha.

Když Pavel píše své dopisy, není to ucelený soubor teologických výpovědí, ale reakce na otázky nebo problémy, které se v "jeho" sborech vyskytují. V Korintu není problémů málo. Je to sbor živý až živelný. Duch svatý je tam při díle. A lidé se srovnávají, čím a jak moc je kdo obdařen. Kdo je lepší křesťan. Čí elektrárna je vyšší nebo se točí rychleji.

Některé dary jsou viditelné a slyšitelné, někteří křesťané jsou ohromující. Uzdravují nemocné, mluví v jazycích, mají dar prorocství. Ale - někdy jako by jednotlivé elektrárny neposílaly vznikající energii do společné sítě. Pak se vrtule točí trochu zbytečně.

Pavel užije obraz jednoho těla. To je složeno z jednotlivých údů, částí. Každá část má svou funkci a potřebnost. Ve sboru, v církvi potřebujeme nejen ústa, ale i uši. Nejen hlavu, ale i nohy.

Podívejme se na dary, o kterých Pavel mluví.

Na předních místech mezi dary je slovo poznání a slovo moudrosti - nic zázračného, efektního. Když se někomu povede odpovědět na moji - někdy dokonce nevyslovenou - otázku správným slovem, když sami někoho inspirativně povzbudíme, pomůžeme něco vyřešit nebo osvětlit - i tak může vypadat působení Ducha. Možná nás napadne, že něco nebyla náhoda....

Až na dalším místě čteme o darech uzdravování, působení mocných činů, mluvení jazyky, vykládání jazyků. Jsou sbory nebo církve, kde se na tyto dary klade velký důraz. Považují se za důkaz toho, že je zde Duch při díle. Jsou naopak sbory a církve, kde s těmito dary moc nepočítáme.

Jak to je například s darem uzdravování? Křesťané v některých částech světa, v Asii, Africe nebo Jižní Americe jsou pro to asi citlivější; je pro ně snadnější říct, že něco bylo způsobeno Duchem Božím. My u nás máme pro hodně věcí jen racionální nebo psychologické vysvětlení - a tak snadno dospějeme do stadia, kdy nás Pán Bůh nemá čím překvapit; s jeho působením už vlastně nepočítáme. Křesťanská víra se stává spíš světonázorem, životním stylem, souborem věroučných článků a etických zásad.

Oba krajní postoje jsou chyba. Ať už tyto zvláštní dary podceňujeme, zpochybňujeme, popíráme; nebo je naopak zveličujeme, stavíme do středu zbožnosti a následně dělíme křesťany na ty, kteří je mají, a ty, kteří je nemají.

Díky za to, když různými způsoby Pán Bůh lidi oživuje, uzdravuje, posouvá k dobrému. Někdo má dar moudře promluvit, jiný dar laskavě sloužit, někdo je hudebně nadaný, jiný odvážně hledí do budoucnosti a nabízí orientaci v chaosu. A že není jasná dělicí čára mezi tím, co je dílo Ducha svatého a co je dílo člověka, to přece nevádí.

Pane Bože, chceme se nastavit, otevřít působení tvého Ducha. Prosíme, rozhybej naše ochablé lopatky, zalij oschlé srdce, pohlad' neklidnou duši. Vlij do nás energii, radost a naději. A pomáhej nám tvé dary sdílet dál. Amen.

Píseň: 769 *Jeden Pán, jedna víra*

Večere Páně
Ohlášky

Přímluvná modlitba

Poslání a požehnání: Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí! (Jan 14,26-27)

Píseň: 417 *Tvůj mír at' nás dnes provází*